

[Socialministeren]

Statens Øjenklinik er som bekendt en landsdækkende socialmedicinsk institution for synshandicappede. Ved særforsorgens udlægning i 1980 forblev institutionen i statsligt regi under Socialministeriet.

Ved særforsorgens udlægning i 1980 ophævedes den tidligere gældende lov om foranstaltninger vedrørende blinde og stærkt svagtsynede og dermed bestemmelsen om indberetningspligt for offentlige myndigheder, læger, lærere eller andre, som i deres virksomhed kommer i forbindelse med blinde eller stærkt svagtsynede.

Det har været antaget, at der i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2-4, har været hjemmel til videregivelse. Efter brevveksling med Justitsministeriet må det imidlertid lægges til grund, at der i disse bestemmelser ikke er den fornødne hjemmel.

Synsregistret har igennem en lang årrække (anmeldelser startede fra 1858) været bindeledet i indsatsen for børn med synshandicap. Tilrettelæggelsen af de forskellige initiativer, herunder af forebyggende karakter med hensyn til behandling og pædagogisk/social indsats, er således sket i tillid til, at registret fortsat kan udfylde denne opgave, herunder at registret er så dækkende som muligt.

Så vidt bekendt er intet andet indsatsområde på samme måde bygget op om et register.

Såfremt der ikke tilvejebringes den foreslåede lovhjemmel, kan det frygtes, at videregivelse af oplysninger, som herefter kræver, at der fortløbende indhentes samtykke fra forældrene, vil ske mere tilfældigt med den sandsynlige følge, at et antal børn ikke tidligt nok får de nødvendige tilbud. Det kan endvidere have til følge, at en koordineret indsats over for det enkelte barn bliver vanskeliggjort.

Forslaget støttes selvsagt kraftigt af Dansk Blindesamfund, ligesom Sundhedsministeriet har støttet forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand og lov om ændring af lov om social pension m.v. (Udskydelse af revision af reglerne om private børnepasningsordninger, varmetillæg og udlægning af tilkendelseskompetencen i sager om førtidspension).

(Lovforslag nr. L 235).

Udskydelsen af de 3 revisionsbestemmelser, lovforslaget rummer, har baggrund i den nytilltrådte regerings behov for en nærmere vurdering af de pågældende ordninger.

Det drejer sig for det første om *private børnepasningsordninger* (*»puljeordninger«*), som kommunalbestyrelserne fik mulighed for at yde et tilskud til ved lov nr. 277 af 2. maj 1990, hvori det samtidig var fastsat, at socialministeren inden udgangen af folketingsåret 1992-93 skulle fremsætte forslag om ændringer i bistanndslovens § 70 på baggrund af de indhøstede erfaringer.

Baggrunden for revisionsbestemmelsen var, at der var tale om en nydannelse inden for dagpasningsområdet. Med henblik på at kunne følge udviklingen skulle kommunalbestyrelserne underrette Socialministeriet om pasningsordninger, inden der blev givet tilskud. De indhøstede erfaringer skulle danne grundlag for revision af bistanndslovens § 70.

Socialministeriet har fulgt udviklingen inden for puljeordningerne gennem de nævnte underretninger og har desuden gennemført en spørgeskemaundersøgelse i de kommuner, som har givet underretning om etablering af puljeordninger.

Desuden foreligger der en undersøgelse foretaget af nogle private organisationer, dateret 6. februar 1992.

På baggrund af undersøgelserne tegner der sig et meget varieret billede af puljeordninger rundt i landet – en variation som er i overensstemmelse med intentionerne bag vedtagelsen af § 70 om større fleksibilitet.

Undersøgelserne påpeger samtidig, at der er enkelte områder, hvor der er behov for en nærmere vurdering af det eksisterende regelsæt og dets virkning i praksis. Regeringen ønsker på denne baggrund at vurdere behovet for mulige ændringer i reglerne om private pasningsordninger. Det foreslås derfor at udsætte revisionen til folketingsåret 1993-94.

Med hensyn til *varmetillægsordningen for pensionister* blev det i 1987 dels vedtaget, at der skulle fastsættes ensartede regler om varmetillæg, dels fik kommunerne mulighed for at bibeholde de tidligere gældende, interne retningslinier for varmetillæg. Samtidig med sidstnævnte lovændring blev det fastsat, at forslag til revision af denne særordning skulle fremsættes senest i folketingsåret 1992-93.

[Socialministeren]

Regeringen foreslår, at revision af de særlige regler for varmetillæg udskydes, således at lovforslag skal fremsættes senest i folketingsåret 1994-95.

Endelig indeholder lovforslaget en udskydelse af en én gang udskudt revisionsbestemmelse vedr. *udlægning af tilkendelseskompetencen i førtidspensionssager*.

Ved lov nr. 399 af 6. juni 1991 om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v., der trådte i kraft 1. januar 1992, blev der foretaget en række ændringer, der vedrørte omlægning af refusionssatser, tilkendelseskompetence og ankestruktur.

Der blev ved denne lov indført en fælles refusionsatts for sociale ydelser, der i et vist omfang kan erstatte hinanden. Omlægningen blev sammenkædet med en decentralisering af tilkendelseskompetencen i sager om almindelig og forhøjet almindelig førtidspension.

Under behandlingen af lovforslaget blev der fra flere sider udtrykt betænkelighed ved, at kommunerne på det foreliggende grundlag fik tillagt kompetencen til at træffe afgørelser i sager om tilkendelse af mellemste og højeste førtidspension m.v. Der var i Folketinget bred enighed om, at der skulle tages endelig stilling til spørgsmålet om tilkendelseskompetencen i folketingssamlingen 1991-92. Grundlaget for Folketingets stillingtagen skulle være et udvalgsarbejde.

Da det nævnte udvalgsarbejde ikke var afsluttet så betids, at det var muligt at fremsætte lovforslag i 1991-92, blev revisionsbestemmelsen udskudt til indeværende folketingsår.

Et kommende lovforslag på dette område vil foruden spørgsmålet om at overdrage ansvaret for tilkendelse af mellemste og højeste førtidspension til kommunerne indeholde flere vidtgående omlægninger. Det kræver dels grundige overvejelser inden fremsættelsen, dels kræver det, at der er den fornødne tid til behandlingen i Folketinget. Det foreslås derfor, at tidspunktet for revision af bestemmelserne om tilkendelse m.v. udskydes til folketingsåret 1993-94.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg skal hermed tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

(Lovforslag nr. L 236).

Formålet med lovforslaget er i lyset af den samfundsmæssige og teknologiske udvikling at effektivisere og tilpasse arbejdet med elsikkerhed til den internationale udvikling samtidig med, at det høje danske sikkerhedsniveau ved brug af elektricitet opretholdes.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af et udvalgsarbejde med deltagelse af interessenterne på området, herunder såvel producenter af elektricitet og elektrisk materiel som arbejdstagere og forbrugere.

Lovforslaget indebærer, at det overordnede ansvar for elsikkerhed placeres hos Elektricitetsrådet, der samtidig udvides med repræsentation fra Forbrugerrådet og Dansk Husholdningsråd. Dette betyder bl.a., at det overordnede ansvar for markedskontrollen og Danmarks deltagelse i det internationale standardiseringsarbejde overføres fra Demko (Danmarks Elektriske Materielkontrol) til Elektricitetsrådet.

Det er dog ikke hensigten, at Elektricitetsrådet selv skal forestå den praktiske udførelse af dette arbejde. Elektricitetsrådet forudsættes at skulle købe disse ydelser hos Demko eller andre tilsvarende virksomheder. Det er Boligministeriets umiddelbare opfattelse, at der i dag ikke er andre virksomheder end Demko, der har den nødvendige ekspertise og kan leve op til de krav, Elektricitetsrådet må stille til den virksomhed, der skal udføre opgaverne. Men det er samtidig klart, at Boligministeriet meget nøje vil følge udviklingen på området og løbende vil vurdere hensigtsmæssigheden og konsekvensen af at lade så vigtige myndighedsopgaver udføre uden for myndigheden. Det er vigtigt at understrege, at man naturligvis specielt vil fokusere på, om det har konsekvenser for sikkerheden ved elektriske apparater og elektrisk materiel.

Desuden indebærer lovforslaget gennem en ophævelse af registreringspligten for elektrisk materiel, at der sker en fuldstændig gennemførelse af lavspændingsdirektivet. For at modvirke en forringelse af elsikkerheden som følge af denne ophævelse foreslås til erstatning heraf, at markedskontrollen øges, og at der etableres en oplysningspligt for elapparater og elmateriel, der markedsføres i Danmark. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at der er betænkeligheder ved at afskaffe registreringspligten,